

fordi disse Egne nu i 30—40 Aar have betalt til de Jærnbanner, som allerede eksistere. Dernæst er det en Kendsgerning, at ethvert Stykke Jærnbane, der bliver anlagt, selv om det er i en nok saa affides Krog af Landet, vil bidrage til at forøge Trafikken paa de øvrige Baner og navnlig forøge Trafikken paa Banerne i Nærheden af Kjøbenhavn. Ligeledes maa det vistnok erkendes, at ethvert Stykke Jærnbane ikke blot er i den lokale, men ogsaa i Statens Interesse, derved, at det bidrager til at forøge det almindelige Velvære for den paagældende Egn, forbedre Velværet i Almindelighed, forbedre Produktionen og derigjennem forbedre Statteebnen.

Med Hensyn til § 7, Saaneeparagraffen, som vi jo vare udførlig inde paa i Gaar, vil jeg tillade mig nogle enkelte Bemærkninger i Dag. Den højtærede Minister maa vist have misforstaaet mig, naar han talte om Jærnbanernes Rentabilitet. Jeg var i Gaar ikke med et eneste Ord inde paa at omtale Jærnbanernes Rentabilitet. Jeg nævnte ganske vist i den Oversigt, som jeg tillod mig at give med Hensyn til Status, den Indtægt, som Jærnbannerne til de forskellige Løder have givet, men uden at tilføje nogen som helst Kritik deraf. Jeg nævnte denne Indtægt, fordi det var mit Maal paa en Maade at kapitalisere Jærnbanernes Værdi efter en Renteindtægt af 4 pCt. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om man skal rejse Statslaan enten til civile Formaal, f. Eks. til Anlæg af Jærnbaner, eller til militære Formaal, skal jeg ikke gentage mine i Gaar udtalte Bemærkninger. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at der skal rejses Statslaan enten til det ene eller det andet; men naar jeg antydede, at naar der overhovedet kunde være Tale om at søge et Statslaan rejst, maatte det fortrinsvis være til militære Foranstaltninger, forudsat, at Lovgivningsmagts forskellige Faktorer kunde blive enige derved, saa var det, fordi jeg mente, hvad jeg ogsaa tillod mig at udtale, at med Hensyn til civile Foranstaltninger vil hver Tid have sine Opgaver. Naar der er Tale om ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, skulde man dog tro, at det var noget, som maa falde ikke blot den nuværende Tid, men ogsaa Fremtiden til Byrde. I øvrigt kan det, som sagt, da jeg er imod Kjøbenhavns Befæstning og imod al den Militarisme, som i de senere Aar har udviklet sig i dette Land, selvfølgelig ikke være min Mening, at der skal rejses Statslaan i den Anledning. — Den ærede Ordfører anførte nu i Dag forskellige Tal overfor de Betragt-

ninger, jeg havde gjort gældende med Hensyn til Nødvendigheden af at søge et Statslaan. Jeg fatter ikke, at de Tal, han anførte, i mindste Maade kunne komme i Betragtning overfor de Kendsgerninger, jeg i Gaar anførte. Den ærede Ordfører tog nogle enkelte Paragraffer af et Finanslovsforslag for 1884—85 og sammenlignede dem med de tilsvarende §§ 18, 19, 20 og 21, i det af Folketinget sidst vedtagne Finanslovsforslag, udrevne af hele deres Forbindelse, og sit Ira til Resultat, at i det førstnævnte Lovforslag var Udgiften 6 Mill., i det andet 9 Mill., men det forekommer mig ikke at bevise noget som helst overfor de absolut bestemte Kendsgerninger, jeg i Gaar tillod mig at anføre. Naar den ærede Ordfører endelig vilde tale om enkelte Paragraffer, saa skulde han have taget § 21. Han vilde da have faaet et for sig ganske anderledes glimrende Resultat. Jeg veed nok, at der paa disse enkelte Paragraffer, særlig § 21, er i de 5—6 provisoriske Finanslove, vi have haft i de sidste Aar, opført og ogsaa forbrugt store Beløb til forskellige Bygningsforetagender, men jeg veed ikke, at der i øvrigt med Hensyn til de bestaaende civile Institutioner, hvorefter der er Tale, er en saa stærk Udgiftstigning i de sidste 5—6 Aar i Modsetning til de foregaaende. Jeg skal paa ingen Maade komme ind paa at gentage de Tal, jeg nævnte i Gaar, men det maa dog maaske være mig tilladt at hævde, at det forholder sig ganske rigtigt, naar jeg i Gaar udtalte, at i de 5 provisoriske Finansaar, som ere tilbagelagte, er der paa de ordinære Udgifter udgivet i alt 65 Mill. mere end i de 5 foregaaende Aar, og spørge vi, hvortil disse 65 Mill. ere udgivne, saa er det, som jeg ogsaa i Gaar tillod mig at paavise, fortrinsvis til militære Foranstaltninger. Der er i de 5 provisoriske Aar brugt 35 Mill. mere til militære Foranstaltninger end i de 5 foregaaende Aar, medens der f. Eks. til Jærnbaner, som der her er Tale om, er brugt 8 Mill. mindre end i de 5 nærmest foregaaende Aar. Jeg tillader mig derfor at hævde Rigtigheden af de Betragtninger, jeg gjorde gældende i Gaar, og trøster mig til at sige, at de Tal, jeg har anført, ere fuldt paalidelige. Jeg skal slutte denne Betragtning med at sige, at hvorledes man end vender og drejer det, vil det sikkert vise sig, at Udgiftstigningen i de 5 provisoriske Aar er flet særlig paa de militære Udgifter og ikke paa de civile. Jeg kan derfor fastholde, hvad jeg udtalte i Gaar, og maa navnlig fastholde den Betragtning, at jeg hverken øjner økonomiste eller finansielle